

S'obre el camí cap a l'autonomia

El 29 de desembre de 1867, l'església de Santa Maria i Sant Joan va ser porclamada parròquia amb responsabilitat al territori de l'actual terme municipal de Montgat, llavors anomenat districte segon de Tiana. Aquesta independència parroquial va reforçar el sentiment de pertinença a una entitat pròpia que s'havia anat gestant durant el segle XIX. Però els lligams familiars amb els veïns de Tiana i la necessitat d'anar-hi per a gestions administratives van dificultar la consolidació d'un desig d'independència per part de Montgat.

Aquesta situació canvià quan, ja al primer terç del segle passat, el veïnatge de Les Mallorquines, amb una gran majoria d'immigració sense cap parentiu que els vinculés sentimentalment amb Tiana, i també, encara que minoritàriament, els de Montgat, s'anaren consolidant com una entitat social independent. De fet, ja gaudien de molts dels serveis que configuren un municipi amb vida pròpia: parròquia, cementiri, servei de correus, transports públics, escoles, i d'altres.

També, a la vessant social, es crearen entitats culturals i de lleure: la Sala Alsina, el Club de Futbol Montgat, la Societat Coral Montgatina, la Biblioteca Popular, etc. Es crearen comissions per a organitzar les pròpies festes majors: la de Sant Jordi a Les Mallorquines des del 1883 i la de Montgat des del 1878, probablement com a continuació de les celebracions religioses i, possiblement, també lúdiques

que des del segle XVI tenien lloc a la capella de Sant Joan al cim del turó de Montgat. Fins i tot, com ens recorda l'historiador tianenc Josep M. Toffoli, tenien el seu propi marquès: el de Monistrol a Tiana i el de Monsolís a Montgat.

La vessant política

Ja eren doncs dos pobles amb una identitat plenament diferenciada, encara que amb una mateixa administració municipal. Llavors es produí un fet que portà a la definitiva separació de les dues comunitats. El 12 d'abril del 1931 tingueren lloc les eleccions municipals que impulsaren la proclamació, el dia 14, de la República Catalana. Resultat d'aquestes eleccions fou la constitució del nou consistori amb 11 regidors: 5 del districte I (Tiana) i 6 del districte II (Les Mallorquines i Montgat).

En el ple del dia 16, fruit d'aquesta majoria dels representants del districte

segon, en Carmel Casanovas Riera fou elegit alcalde per unanimitat i, amb fortes protestes, en Francesc Villà ho fou com a primer tinent d'alcalde. Tots dos eren montgatins. Els regidors tianencs, aleshores, van renunciar a assumir cap càrrec de govern. Fou llavors quan el regidor tianenc Eduard Simó presentà una curiosa proposta: la segregació del districte primer (Tiana) i la seva constitució com a municipi independent. Aquesta proposta no va prosperar, però va obrir la cursa cap el procés autonòmic que s'inicià el 25 d'octubre del 1932 amb una petició avalada per 420 signatures (més de dos terços dels veïns del districte segon). Aquest procés culminà amb el decret de la Generalitat de Catalunya del 6 de juliol del 1933 que autoritzà la segregació de la població de Montgat del terme municipal de Tiana.

Abelard Chimisanas i Julià

